

Powstanie zespołu dworsko-parkowego w Dąbrowie Wielkiej należy wiązać z osobami Kazimierza Lenartowicza lub Józefa i Łukasza Kobierzyckich. Niektóre źródła datują je nawet na XVI-XVII w.

Dwór o klasycystycznej formie zaprojektowany został na planie prostokąta. Murowany, o zwartej

parterowej bryle z częściowo mieszkalnym poddaszem, nakryty wysokim czterospadowym dachem. Ściany posadowione są na wysokim cokole z odsadzką, artykułowane prostokątnymi otworami okiennymi. Elewacje gładkie bez dekoracji, zwieńczone prostym gzymsem podokapowym. Fasadę akcentuje osiowo umieszczony płytki portyk w tzw. "wielkim porządku", wsparty na dwóch parach kolumn toskańskich dźwigających trójkątny szczyt. Wejście główne do dworu poprzedzają szerokie schody. Dwór zachowany w historycznej bryle jest przykładem siedziby ziemiańskiej z przełomu XVIII i XIX w.

Dwór okala park krajobrazowy założony w 2. poł. XIX w. oraz pozostałości zespołu folwarcznego.